

har taget Afstand, er Ændringsforslag Nr. 110, og det angaar en Understøttelse til et Medlem af Familien Adeler. Her er ikke Tale om nogen Understøttelse til adelige i Almindelighed, men her er Tale om en Praksis, som Finansudvalget i sin Tid selv har institueret med Hensyn til denne Sidelinie af den adelige Familie Adeler. Forholdet er, at i sin Tid har Staten inddraget en Fideikommiskapital i Statskassen. Efter den Arvegang, som var fastslaaet for dette Fideikommiss, havde en Sidelinie ikke Adgang til at arve Fideikommiss'et, og da enkelte Medlemmer af denne Sidelinie vare ubemidlede, fandt man i Finansudvalget, at da Staten havde haft en betydelig Gevinst ved at inddrage denne Fideikommiskapital, var det human at yde disse ubemidlede Medlemmer af Familien nogen Understøttelse. Det har man saa gjort gennem en Række af Aar, saa at man hos denne Sidelinie i Familien har vakt en berettiget Forventning om, at naar en Portion blev ledig, kunde en anden trængende komme til at nyde samme Portion. I Henhold dertil og i Henhold til den Praksis, som er institueret af selve Finansudvalget, har jeg i Aar stillet Forslag om denne Understøttelse paa 300 Kr. Naar nu den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne udtalte, at man herefter i Udvalget ikke vilde være stemt for at bevilge Understøttelser til Familien Adeler paa den gamle Motivering, skal det for mig være en Rettesnor for Fremtiden. Hermed er det altsaa tilkendegivet Familien fra dette Tings Side, at den ikke kan nære nogen berettiget Forventning i saa Henseende. Om noget Krav kan der jo ikke være Tale. Det er altid et Tvivlsspørgsmaal, hvor længe man skal vedblive med noget saadant, thi der kan ikke være Tale om at blive ved i det uendelige. Denne Henstilling fra Udvalgets Ordførers Side skal, som sagt, være mig en Rettesnor i Fremtiden, idet jeg dog takker, fordi Fler-tallet giver Forslaget sin Tilslutning i Aar. Jeg maa altsaa fraraade Vedtagelsen af Mindretallets Ændringsforslag paa disse to Punkter.

Zahle: Jeg skal først sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at dette høje Ting ikke har andraget den højtærede Minister om noget og vel neppe nogen Sinde kan komme i den Stilling, at det andrager en Minister om noget som helst. Ved at henvise Andragendet om Huslejegodtgørelse til den højtærede Minister har dette Ting ikke andraget Mini-

steren om noget, men tværtimod givet Ministeren et Paalæg. Ministeren maa vide, at Tinget staar ikke her som den, der andrager Ministeren om at gøre noget, men som den, der paalægger Ministeren en Ting.

Naar nu Tinget har paalagt Ministeren at anstille Overvejelse angaaende dette Emne, har jeg tilladt mig at spørge den højtærede Minister, om Resultatet af hans Overvejelser vilde være afhængigt af, hvorvidt der i dette Ting viste sig en overvejende Stemning for at imødekomme Kravet om Huslejegodtgørelse, eller om den højtærede Minister havde reelle Indvendinger imod at imødekomme dette Krav. Dette Spørgsmaal var berettiget, fordi den højtærede Minister havde udtalt sig i høj Grad uklart, idet hans principale Indvending mod straks at imødekomme Andragendet om Huslejegodtgørelse var, at han ikke vilde ulejlige dette Ting og Lovgivningsmagten i det hele saa snart efter, at man havde truffet en Afgørelse af denne Sag. Denne Indvending maa falde bort, naar det viser sig, at man her i Tinget ønsker at beskæftige sig med denne Sag. Dette Ønske er nu fremsat ved det Ændringsforslag, der her foreligger, og som har faaet Støtte fra tre Partiers Side. Jeg haaber derfor nu at se den højtærede Minister træde op og støtte det, thi den Overvejelse, den højtærede Minister har at anstille, er kun en Overvejelse af, om han vil sige ja eller nej til dette Andragende og dette Ændringsforslag, og det er en Overvejelse, som den højtærede Minister, selv om han ikke havde tænkt over det før, maatte kunne tilendebringe under selve denne Forhandling.

Harald Jensen: Den højtærede Finansminister anbefalede Sagen angaaende Understøttelsen til Enken efter Overretssagfører Lund, Baronesse Adeler. Jeg kan vedblivende ikke se nogen som helst Grund til at give denne Enke en Understøttelse deri, at Statskassen i sin Tid; da ingen anden end den havde lovligt Krav derpaa, har inddraget en Fideikommiskapital. Det var ganske vist, som Ministeren udtalte, en betydelig Gevinst for Statskassen, men det har sandelig ogsaa været en betydelig Gevinst for vedkommende Familie, da den modtog den af Statskassen.

Der er efter min Mening ikke nogen Grund til at give denne Familie en Særstilling fremfor alle Landets øvrige Familier. Jeg kender i alt Fald ikke ret meget til det fortjenstfulde, som dens Stamfader skulde have udført, og som skulde berettigede hans Efterkommere i